

6. jun. 1842

FAKTA

Dato:

6. jun. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 30-31

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 75; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 80

TRANSSKRIFTION

6 Juny

Jeg var igaar bedt ud til Grosserer Tuteins¹ paa store Mariendal, det tolvkantede Sted paa Strandveien. Det var første Gang jeg har været samlet med dem i deres Hjem. Jeg morede mig herligt, da det er godlidende, ligefremme Folk, saa ganske ligefremme, at jeg, skjøndt fremmed slet ikke følte mig geneert. •31• Fruen er en aandrig Dame, og ihvorvel jeg kun har lidet Øre for Musik kunde jeg dog høre, at hun hendes Spil var intet sædvanligt; men yndigt var det at see, da Hr. Curländer² spillede Tarantella, hvorledes Børnene med forbausende Liv gjorde Dandsetrin dertil idet de knipsede med Fingrene for at efterligne Castagnetter. Det er nogle deilige Børn, den ældste Datter³ er ualmindelig smuk, har et ganske italiensk Ansigt, og den yngre lille Fernanda⁴ bliver maaskee endnu kjønnere. Den ældste Søn, min Elev, Fredrik,⁵ er [overstreget: den] ikke smuk. To Dreng, Sønner af Siboni⁶ |og en lille Lier⁷| vare der ogsaa og en lille Pige af Secretair Hartmanns.⁸ Med hele Ungdommen legede jeg nede i Haven, viste dem Billeder i min Lommebog og fortalte dem, o, hvor lykkelig bliver jeg ikke altid i en saadan Klynge af Børn, da glemmer jeg Alt, hvad der trykker og piner – hengiver mig ganske til den Lilles skyldfri Glæde og bliver selv god og Barn paany i saadanne Øieblikke. Det varer kun kort!

¹ Grosserer Ferdinand Tutein (1788-1880) og hans hustru Josepha "Peppina" Tutein, f. Siboni (1806-1866). Tutein var morbror til Lundbyes malerkammerat Lorenz Frølich.

² Bernhard Courlænder (1815-1898), pianist.

³ Louise Sophie Marie Tutein (1826-1908).

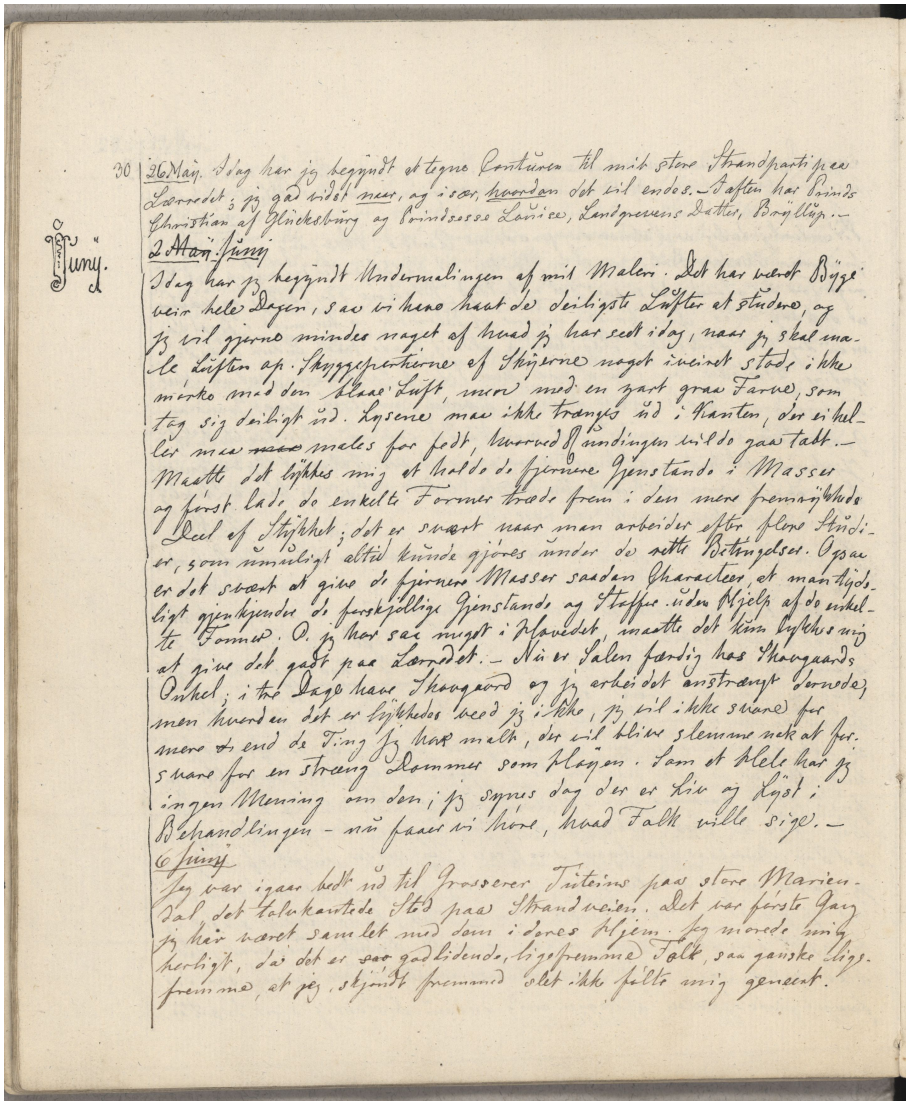
⁴ Fernanda Sophie Marie Tutein (1832-1913).

⁵ Frederik Giuseppe Gustav Tutein (1825-1920).

⁶ Fru Tuteins to yngre halvbrødre, Erik Anthon Valdemar Siboni (1828-1892) og Harald Peter Antonio Siboni (1830-1906), sønner af syngemester Giuseppe Siboni (1780-1839).

⁷ Antagelig et barn af buntmager Heinrich Lier.

⁸ Antagelig Emma Sophie Hartmann (1831-1855), datter af komponisten J.P.E. Hartmann (1805-1900), der ogsaa var sekretær under den borgerlige indrulleringskommission. Hun blev som voksen gift med Niels W. Gade.

30 26. Maj. I dag har jeg begyndt at tegne Conturen til mit store Strandparti paa Søen ved; jeg gaad lidt mere, og i saa høiden det vil endes. Datteren har været Christian af Glindesborg og Prindsessens Lærice, Landgrevens Datter, Børnsløj.

26. Maj.

I dag har jeg begyndt Undermalingen af mit Maleri. Det har været Digge veien hele Dagen, saa vi herud haat de deiligste Luftter at stude, og jeg vil gjerne mindes meget af hvad jeg har seet idag, naar jeg skal male Luftten af Skibspartierne og Skjæperne noget iuindst Sted, ikke mirke med den klare Luft, mere med en gart graa Farve, som tog sig deilig ind. Kysene maa ikke trænge ind i Nassten, der vi hel ler mere naar males for fedt, hvorved Færdingen vil do gaa tabt. Maa alle det lykkes mig at haldo de fjernere Genstande i Masser og først lade de enkelte Former træde frem; den mere fremme Ude Del af Skygket; det er svært naar man arbejder efter flere Hædi- er, som nemlig altid kunde gøres under de rette Betænelser. Ogsaa er det svært at givne de fjernere Masser saadan Character, et man tyds- ligt gjenkjender de forskellige Genstande og Stæffer uden Hjælp af de enkelte Former. O. jeg har saa meget i Plavedet, maa alle det kun lykkes mig at give det godt paa Lørdet. - Nu er Salen færdig hos Thougards, Ouket; i tre Dage haat Thougard og jeg arbejdet anstrængt derude, men hvorud det er lykkes ved jeg ikke, jeg vil ikke svare for mere end de Ting jeg har maalt, der vil blive slemme nok at for svare for en streng Dommer som Pløgen. Samt et plele har jeg ingen Mening om den; jeg synes dog det er lit og lit i Behandlingen - nu faar vi there, hvad Faltt ville sige.

6. Juni
Jeg var igaar her ind til Grosserer Fæstems paa store Marien- dal, det talte kartede Sted paa Strandveien. Det var første Gang jeg her været samlet med dem i deres Hjem. Jeg mindede mig herligt, da det er saa gadlidende, ligefremme Talt, saa ganske ligefremme, et jeg, skjøndt fremmed, det ikke fælte mig genæet.

Tonen er en aarndrig Dame, og ihuerviel jeg har kiend det Ord for 31.
Mensik kunde jeg dog hore, at ~~den~~ hendes Sjæl var intet saakentligt,
men yndigt var det at see, da der blev Givtænke spillede Farantella
haver-Leds Rørene med forbaasende Læs gjord. David so trin dertil
idet de knippede med Fingrene for at efterlygne fastaguettes. Det
er nogle derlige Børn, den ældste Datter er vel mindelig smukt,
har et ganske italiensk Ansigt, og sin yngre lille Søster er bli-
vet maaskee end mere kjønere. Den ældste Søn, min Elsk, Fredrik,
er dog ikke smukt. De yngre Sønner af ~~den~~ ^{en lille Pige} ~~den~~ ^{der} ogsaa
og en lille Pige af Secretair Blantmanns. Med hele Ungdommen
Lige, jeg er i Blasen, viste dem Villedet i min lille Lommebog
og fortalte dem, at hvis lykkelig bliver jeg ikke altid i en sand
Nagning af Børn, da glæmmer jeg Alk, hvad der trojkes og findes -
hænges mig ganske til den lille skyldfri Glæde og bliver selv
god og Børn paerig i sande arme Piethed. Det varer ikke kort!

10. Juni
Aftens gik jeg en Aften til Jagersborg. Samme Aften havde den unge
Majler Aggersborg Droglys, og Lægen, Skougard derom blev dog færdig. Jeg
kom ind igjen i gaar Eftermiddags Tidsmat for at vilse fra en norsk Datter
og en tysk Concin, nemlig Janet Bonneris og Auguste Lorenzen, som
er for læst ind hans Broder Emanuel i Christiania.

13. Juni
Det er idag et Aar siden min Fader døde; hvor kærtigt er det ikke det
her noget det var mit Ængste. Det bragte nogle sande Glæder,
men flere Sørger. Det har været et af de tunge Aar, som vel maaske
as, men gjore utillige ældre og bitre. Gud give mig kun Kræfter til at
Stride Tiden tilende, og jeg skal ikke klage. "Tidens Fjælde sender Gud
sin Lære i Aljætt. Hvar er Tidens Fjælde? Den er det, hvor Tid
ikke er - hvo som omst: Tiden har sat sit Aljætt i Eiigheden,
i ham er Tidens Fjælde." Saaledes siger den gamle Maank, Master
Eckart, og jeg traer ham; men hvor mangt et gendisk Døkke har jeg ikke
ja gaar! Al min hele Træsten er paa dykker efter min Forstend her?
"Skal jeg først faa Fred i mit Aljætt, naar hvert gendisk Døkke er gvalt?
Gud Gud! skatte Di du ikke denne skjønne Væsen for alle dine Børn?"